

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 21. januar 2015.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 21. januar 2015.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO DEVEDESET ŠESTOM ZAHTJEVU
ZA UTVRĐIVANJE KRŠENJA OBAVEZE
OBJELODANJIVANJA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Devedeset šestom zahtjevu za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i izuzimanje dokaza", podnesenom javno s povjerljivim dodacima 11. decembra 2014., (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Argumentacija

1. U Zahtjevu optuženi tvrdi da je tužilaštvo prekršilo pravilo 68 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) u vezi s nepravovremenim objelodanjivanjem 10. decembra 2014. dokumenta (dalje u tekstu: Dokument) koji je bio u njegovom posjedu od 1999. godine.¹ Dokument je Izvještaj Ujedinjenih nacija u kojem su dokumentirani naponi optuženog da spriječi zločine protiv nesrba 1994. godine.² U povjerljivom Dodatku A, optuženi navodi dijelove Dokumenta koji su, kako on tvrdi, ekskulpatorni.³

2. Optuženi traži da se donese zaključak da je tužilaštvo prekršilo obavezu objelodanjivanja na osnovu pravila 68 Pravilnika kasnim objelodanjivanjem tog dokumenta.⁴ Optuženi takođe traži izuzimanje dokaza za događaje u Bihaću i Goraždu iz 1994. za koje se ne tereti, kao mjeru i sankciju za konkretno kršenje obaveze objelodanjivanja, te takođe kao sankciju za trajno kršenje obaveze objelodanjivanja od strane tužilaštva u ovom predmetu.⁵ Optuženi tvrdi da je tužilaštvo uvjerilo Vijeće da dozvoli svjedocima da svjedoče o događajima u Bihaću i Goraždu za koje se on ne tereti, na osnovu toga da je riječ o dokazima koji su relevantni za "rukovođenje i komandovanje, namjeru i obrazac".⁶ On tvrdi da mu je nanesena šteta time što Dokument nije objelodanjen što prije, budući da je iz njega mogao da izvuče relevantne informacije da pobije svjedočenje svjedoka iz Ujedinjenih nacija Rosea i Van Baala, koje je pozvalo tužilaštvo.⁷

¹ Zahtjev, par. 1-3.

² Zahtjev, par. 1-2.

³ Zahtjev, par. 2, povjerljivi dodatak A.

⁴ Zahtjev, par. 4, 9.

⁵ Zahtjev, par. 1, 8-9.

⁶ Zahtjev, par. 6.

⁷ Zahtjev, par. 5.

3. Dana 24. decembra 2014., tužilaštvo je na javnoj osnovi podnijelo "Odgovor tužilaštva na Devedeset šesti zahtjev za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i izuzimanje dokaza" s povjerljivim dodatkom (dalje u tekstu: Odgovor), u kojem tvrdi da Zahtjev treba biti odbačen.⁸ Tužilaštvo priznaje da Dokument doista sadrži materijal od marginalne ekskulpatorne vrijednosti, koji nije bio objelodanjen ranije zbog ljudske greške.⁹ Međutim, tužilaštvo tvrdi da kasnim objelodanjivanjem nije nanesena šteta optuženom, s obzirom na to da Dokument ima marginalnu ili izuzetno malu dokaznu vrijednost, ili se pak radi o duplikatu drugih materijala koji su već bili na raspolaganju optuženom i predloženi za uvrštavanje u spis.¹⁰ U povjerljivom dodatku Odgovoru, tužilaštvo detaljno navodi dokaze koji su predloženi u ovom predmetu koji su duplikati dijelova Dokumenta za koje optuženi kaže da su ekskulpatorni i pruža daljnja objašnjenja u vezi s tim zašto je dokazna vrijednost ovih informacija izuzetno mala.¹¹

4. Tužilaštvo takođe tvrdi da ne postoji veza između ekskulpatornih dijelova Dokumenta i svjedoka Rosea i Van Baala, i da je argument optuženog da je mogao da izvuče informacije od tih svjedoka u vezi s Dokumentom spekulativan.¹² Tužilaštvo tvrdi da optuženi, s obzirom da mu nije nanesena šteta, nema pravo ni na kakvo pravno sredstvo.¹³

5. Tužilaštvo dalje napominje da je Vijeće dosljedno odbijalo ranije zahtjeve optuženog za sankcije tužilaštvu radi kršenja objelodanjivanja, i da optuženi ne nudi razlog zašto bi sankcije bile primjerene u ovom slučaju.¹⁴ Tužilaštvo takođe napominje da bi predloženo izuzimanje dokaza koje je identifikovao optuženi bilo arbitrarno i neproporcionalno s obzirom na to da optuženom nije nanesena šteta i da ti dokazi i Dokument nisu povezani.¹⁵

II. Mjerodavno pravo

6. Pravilo 68 Pravilnika nameće trajnu obavezu tužilaštvu da "objelodani[...] odbrani sve materijale koji po njegovim stvarnim saznanjima mogu upućivati na nevinost, odnosno ublažiti krivicu optuženog ili uticati na vjerodostojnost dokaza optužbe". Kako bi se utvrdilo

⁸ Odgovor, par. 1.

⁹ Odgovor, par. 1. Tužilaštvo navodi daljnje detalje u vezi s tom greškom i odgađanjem time što je tražilo odobrenje na osnovi pravila 70: Odgovor, povjerljivi dodatak, par. 1-2.

¹⁰ Odgovor, par. 1-2, povjerljivi dodatak, par. 3.

¹¹ Odgovor, Povjerljivi dodatak, par. 4-7.

¹² Odgovor, par. 2.

¹³ Odgovor, par. 1-2.

¹⁴ Odgovor, par. 4.

¹⁵ Odgovor, par. 5.

kršenje te obaveze od strane tužilaštva, optuženi mora "iznijeti *prima facie* dokaze o mogućem ekskulpatornom ili ublažujućem karakteru traženog materijala".¹⁶

7. Pravilo 68bis predviđa da pretresno vijeće može, *proprio motu*, ili na zahtjev jedne od strana, odlučiti koje će se sankcije izreći strani koja nije ispunila svoje obaveze objelodanjivanja po ovom Pravilniku. Prilikom razmatranja (eventualnog) primjerenog pravnog sredstva, mora ispitati da li je optuženom eventualno nanescena šteta povredom pravila 68.¹⁷

III. Diskusija

8. Nakon što je pregledalo dijelove Dokumenta na koje upućuje, Vijeće zaključuje da on doista sadrži neke informacije koje su potencijalno ekskulpatorne, i da je prema tome dokument trebao biti bude objelodanjen optuženom na osnovu pravila 68 čim prije je to bilo moguće. Međutim, Vijeće zaključuje da taj materijal ne dodaje ništa novo ni značajno materijalu koji je optuženom već objelodanjen. Optuženom stoga ovim kršenjem obaveze objelodanjivanja nije nanescena šteta. Budući da optuženom nije nanescena nikakva šteta, nema osnove za odobravanje mjera koje optuženi traži za ovo konkretno kršenje, ni za sankciju protiv tužilaštva.

9. Vijeće dalje napominje da tužilaštvo tvrdi da bi logično pravno sredstvo, ako je optuženom nanescena šteta, bilo da se zatraži ponovno otvaranje predmeta, kako bi dokument mogao biti prihvaćen.¹⁸ Međutim, Vijeće smatra da potencijalno ekskulpatorni dijelovi imaju tako malu dokaznu vrijednost kada ih se čita u kontekstu cjelokupnog Dokumenta, da nije u interesu pravde da se ponovno otvara predmet ili da se dopusti njegovo prihvatanje.

10. Vijeće podsjeća na uputstvo koje je izdalo tokom pretresne faze predmeta, da, ukoliko se ne traži hitno rješenje, optuženi treba da jednom mjesečno podnese konsolidovani zahtjev u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja.¹⁹ Izdato je i slično uputstvo da se konsolidovani

¹⁶ *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Presuda, 17. decembar 2004. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda u predmetu *Kordić i Čerkez*), par. 179.

¹⁷ Drugostepena presuda u predmetu *Kordić i Čerkez*, 17. decembar 2004., par. 179; *Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Presuda, 29. jul 2004., par.268.

¹⁸ Odgovor, par. 5, povjerljivi dodatak, par. 8.

¹⁹ Odluka po Trideset drugom, Trideset trećem, Trideset petom i Trideset šestom zahtjevu optuženog u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja, 24. februar 2011., par. 23.

zahtjev u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja podnese prije podnošenja završnih podnesaka.²⁰ Vijeće dalje podsjeća na to da je primijetilo da je optuženi propustio da obrati pažnju na opetovana uputstva Vijeća da ne treba da razmatra podnošenje zahtjeva za kršenje obaveze objelodanjivanja kao najobičniju numeričku vježbu, već da umjesto toga treba da se koncentriše na kršenje obaveze objelodanjivanja u onim slučajevima gdje je pokazano nanošenje štete.²¹ Nakon što je razmotrilo te faktore i s obzirom da je pretresna faza predmeta završena, Vijeće sada upućuje optuženog, da, ukoliko se ne traži hitno rješenje, podnese konsolidovani zahtjev za objelodanjivanje 30. aprila 2015.

IV. Dispozitiv

11. Iz gorenavedenih razloga, Vijeće, na osnovu pravila 54, 68, 68*bis* i 89 Pravilnika, ovim:

(a) **ODOBRAVA** Zahtjev većinom glasova, uz suprotno mišljenje sudije Kwona,²² i zaključuje da je tužilaštvo kasnim objelodanjivanjem dokumenta prekršilo pravilo 68 Pravilnika; i

(b) **ODBIJA** ostatak Zahtjeva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon
predsjedavajući

Dana 21. januara 2015.
U Haagu
Nizozemska

[pečat Medunarodnog suda]

²⁰ Odluka po Devedeset prvom zahtjevu optuženog u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja, 7. maj 2014., par. 19.

²¹ Odluka po Drugom zahtjevu optuženog za novo suđenje zbog kršenja obaveze objelodanjivanja, 14. avgust 2014., par. 15.

²² Sudija Kwon upućuje na svoje Djelimično suprotno mišljenje u Odluka po zahtjevima optuženog broj 37-42 u vezi s kršenjem odredbi pravila o objelodanjivanju i djelimično suprotno mišljenje sudije Kwona, 29. mart 2011. Iako se sudija Kwon slaže s većinom da je prekršeno pravilo 68 Pravilnika, on smatra da Zahtjev treba odbaciti u cijelosti zbog toga što optuženom nije nanescena šteta.